



"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ



2025. Pünkösöd XXXI. évf., 2. szám

A magyar cserkészek ICHTHÜSZ Közösségének lapja

Dsida Jenő - Pünkösdi várakozás

Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyón megvonaglik

És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent ígédet
Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr - kimondja!

*A teremtő Szentlélek lelkesítse Olvasóinkat az esztendő
minden napján!*

Gyertek az ICHTHÜSZ vízitúrára (12. oldal)

Ez a lapszám a BGA Alapkezelő



támogatásával jelent meg.



„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

„Felment a Mennybe...”

Sokszor utaltam már rá, hogy a magyar nyelvünk olykor szerencsés örökérvényű, biblikus, teológiai, spirituális értékek kifejezésében, néha pedig szerencsétlen: ilyen a vasárnap elnevezés. Olykor egyenesen blaszfémikus, istenkáromló, amire jól ismert eklatáns példa a következő: „Majd megtudod, hol lakik a Jóisten” vagy „Majd megmutatom neked, hol lakik a Jóisten”. Jó lenne, ha az olvasók közül ezt senki nem használná, de azért mindannyian ismerjük. Durva, primitív és Istent káromló ez a kifejezés, de az igaz, hogy egy valós kérdést tartalmaz: „Tényleg, hol van a Jóisten?”.

Sokféle jámbor, érzelmes vagy akár filozofikus választ hallunk erre, mint például: az égben, a szívünkben, egy másik dimenzióban... Ezekről sokat lehetne beszélni, de most inkább a címben szereplő mondatra koncentráljunk, amelyet egyébként a Húsvétot követő 40., valamint a Pünkösdöt megelőző 10. napon ünnepelnek azok az elenyésző kevesek, akik számára nem világi törvények, rendeletek határozzák meg az ünnepnapokat, hanem hitvallásunk egy-egy markáns sora. A fenti cím az Apostoli Hitvallásnak egy olyan cikelye, amely azt sugallja, hogy a Mennybemenetel napja legalább olyan jelentőséggel bír a hívők számára, mint Krisztus születése, szenvedése, feltámadása és a Szentlélek kitöltése.

Mit is jelent ez a hitvalló mondat és e hittételt ünneplő tavaszi, csütörtöki nap? Nem kevesebbet mint, hogy Isten nagy, megmentő/megváltó tette/drámája sikeresen befejeződött. E dráma Karácsonykor kezdődött, Nagypénteken érte el a mélypontját, Húsvétkor a csúcspontját és elvégeztetett/befejeztetett Aldozócsütörtökön, amikor a Fiúisten – feltámadott, titokzatos testében – visszatér oda, ahol lennie kell, az Atya jobbára. Ha ez az aktus kimarad Jézus Krisztus földi történetéből, akkor most kereshetnénk sírját, amely pedig azt hirdetné, hogy a halál győzött. Lehet, hogy Ő is mint Lázár kis időre még visszajött e földi világba, de egyszer Ő is végképp elbukott a halál súlya alatt. De nem ez történt! A halál bukott el. A halál hatalma lett viszonylagos és ideiglenes. Ezzel szemben a feltámadás és az örök élet hirdeti a győzelem valóságát és teljességét.

Nem csak a Teremtésnek nagy műve fejeztetett be, ahogy Madách mondja, hanem a megváltás nagy műve is befejeztetett, ahogy a Szentírás és az Apostoli Hitvallás mondja. Persze ez nem azt jelenti, hogy Istentelenné, Isten nélkülivé lett a világ, hanem azt, hogy immáron nem testben, hanem Lélekben van velünk az Úr. Szívünkbe isteni teljességében nem tudjuk befogadni, de Lelkével megérintheti és megszentelheti gondolatainkat, érzéseinket és cselekedeteinket. Aki feltámadott testben „eltűnt” a tanítványok szeme elől, annak láthatatlan, de érzékelhető és elfogadható Lelke itt van közöttünk. De ez már a Pünkösd csodája, amikor kérhetjük, hogy: „Jövel teremő Szentlélek...” és megvallhatjuk, hogy: „Itt van Isten köztünk, jertek Őt imádni!”

Ezért helytelen az a megkülönböztetés, hogy Adventtől Pünkösdig ünnepes a félénk, a nyári és őszi hónapok pedig ünneptelenek. A cserkészek számára ez a tévedés kü-

lönösen is nagy kísértést jelent. Teljesítettük a kötelességeinket formálisan a jeles egyházi ünnepeken és most jönnek az önfeledt táborozások, portyázások, vizitúrák, hegymászások, vk. táborok. Mindezekben sok kötelesség van, de ne feledjük a legfontosabbat. Azt, amivel Istennek tartozunk. Sőt, ezt megelőzően ne engedjük veszni azt a nagy lehetőséget, hogy Isten jelenlévő, gondviselő szeretetében és annak oltalma alatt, mintegy Vele ünnepelve élhetjük meg a nyári cserkészéletünket is!

Dr. Bóna Zoltán cst., cspk.,

„Isten Lelke a mi lelkünkkel együtt...”

Olvasandó:

„Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten ígését.”

Ap. Csel. 4,2

A pünkösdi események sodrában vagyunk amikor az első gyülekezet helyét, szolgálatát keresve beilleszkedik, vagy kiharcolja a maga helyét kora viszonyai között. Péter és János, miután Jézus nevében a templom Ékes kapujában kolduló sántát meggyógyítják, és ő ugrándozva megy be a templomba, dicsőíti az Istent gyógyulásáért. Péter és János ezután megerősödve bizonyosságot tesznek Jézusról mint Isten Fiáról és Megváltóról, Akit keresztre feszítettek, meghalt, de Isten feltámasztotta őt a halálból. Pétert és Jánost elfogják és a nagytanács elé állítják. Hosszas tanakodás után, megfenyegetve őket elbocsájtják, megtiltva nekik, hogy Jézus nevében beszéljenek, félve, hogy e hatalom „Jézus neve” mozgósító erővel hat a tömegre. Ők bátran visszakérdeznek: „Kire kell inkább hallgatnunk rátok vagy Istenre?” Fenyegettetések között szabadon bocsájtják őket. Elmennek ezután az övéikhez a gyülekezetbe és együtt dicsérik Istent mindazért, amit tett.

Mi, akik vágyunk újra átélni Isten valóságos jelenlétét, Igénk alapján három dologra szabad figyelni. Érdekes, hogy a Biblia teljes összefüggésében is ismételten megtalálhatjuk Isten működésének ezeket a jellemzőit:

Imádság közben megrendül a hely, ahol együtt voltak. Ahol kész az ember az isteni Léleknek helyet adni, ahol a Szentlélek betöltheti a rendelkezésre álló teret, ahol a közösség, vagy az egyes ember helyet készít neki, Ő kész azt birtokba venni. János evangéliuma beszél a megtestesülés isteni eseménye kapcsán arról, hogy „a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek;...” (Jn1,11-12). Az emberi életet alapjaiban átalakító, felrázó tapasztalat az, hogy eddig a magunk útját jártuk, saját életünket éltük, mostantól Isten Lelke él bennünk és természet szerint egy neki kedves életet élünk. Szabályok, törvények betöltése, terhek hordozása, nem nehéz számunkra, hanem az új természetünk velejáró lehetősége.

Másik ilyen igehely az, amikor Isten Lelke betölti és megrázza a helyet, Pál és Szilász igazságtalan megvesszőzése és börtönbezárása után, éjfélkor imádkozva, énekkel dicsérték az Istent. (Fil16,25-31). A börtön a természetellenes istendicséret és földrengés hatására összeomlik. És elkezdődik a börtönőr és családjában egy isteni élet a Jézus Krisztusban való hit alapján.

Fenyegetések között könyörögnek bátorságért Istenhez és közben „megtelnek mindnyájan Szentlélekkel”. Jézus, mikor a tanítványokat elküldi a missziós útjukra, azt olvasuk: „hatalmat adott nekik”. (Mt10,1) Isten gyermekei sohasem eszköz nélküliek. A Szentlélek maga az erő, a hatalom, mely Isten gyermekeiben munkálkodik. Isten Lelkének vezetése alatt ennek az erőnek ígéretében élünk. Ez a Lélek az Övé, de igénybe veszi a mi lelkünket és bizonyítja, hogy Hozzá tartozunk. „Végtelen a szakadék tátong az ember kisbetűs lelke és az Isteni Lélek között” (P. Tillich 466) mégis, ha a hit által megtörténik az elfogadás, az új élet csodája bontakozhat ki. Isten nagybetűs Lelke a mi kisbetűs lelkünkkel együtt „teszt bizonyosságot arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16)

A Biblia ezt az állapotot nevezi újjászületésnek. Ekkor Isten Lelke által új élet plántálódik bennünk és ezáltal részesei leszünk Isten országának. Hozzá tartozunk, az Isten uralma alá kerül az életünk. Ch. Wesley egyik karácsonyi énekében szépen fogalmazza meg ezt a csodálatos eseményt:

*Üdv, a békét szerzőnek, Nap Ő, megvilágosít,
Ő az élte mindennek, S üdv a bűn honában itt.
Született, hogy meg ne haljunk, Született, hogy feltámadjunk,
Született, hogy szülessünk, Hogy Szentlelket vehessünk!*

Halld az angyal ujjongást Jézus Krisztus itt van lásd!

Minden tiltás ellenére bátran hirdették az Isten ígését. A gyülekezet imádságában a szabadulásért való hálaadás mellett ez volt az amiért könyörögtek. „Most pedig, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék ígédet”. (29) Ez az a szabadság, mely sohasem hiányozhat a keresztyén ember szolgálattól. Minden szorongást, félelmet félretehetünk, ha ezt a Lélek által való felhatalmazást kapjuk. A korábban említett tanítványok által megvalósított jézusi küldetésből visszatérő tanítványokhoz hasonlóan, a tanítványok isteni erők megvalósulásának élik meg ennek a hatalomnak a megtapasztalását. Akkor Jézus figyelmezteti a hatalommal felruházott tanítványokat arra, hogy örömük forrása ne az eredményesség legyen, hanem örüljenek, hogy Istenországának valóságát megtapasztalhatták és ő maguk is részesei a teljes értelemben vett életnek.

„De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy nevetek fel van írva a mennyben.” (Lk10,20)

Szuhánszky Gábor cst, cspk.

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

Istentisztelet az Össze-Szövőn!

Lassan 15 éve annak, hogy Kárpát-medence magyar cserkészei: kiscserkész, cserkész és kósza őrsök rendszeresen összejönnek, valamelyik Szövetség szervezésében, támogatásával, hogy egy úgynevezett Összemagyar Szövetségi Vetélkedőn mérjék össze tudásukat, megismerjék egymást és persze Kárpát-medence értékeit, továbbá – nem utolsósorban – együtt kérjék és fogadják a Jóisten áldását.

Idén május utolsó hétvégéjén a budai Julianna majorban került erre sor, cirka 80 fő részvételével. Sajnos nem lehetek biztos abban, hogy minden alkalommal olyan optimálisan zajlott a tanyázás kegyességi része, mint most a budai hegyekben. Most azonban úgy történt, ahogy történni kellene mindig. Balázs-Piri Zoltán, zágrábi cserkészvezető saját és csapata többségi vallásának megfelelően kérte Kispál György cst. plébános testvéremet szentmise megtartására ezen az eseményen. Protestáns lelkészt is biztosan keresett volna, de azt megkönnyítette neki Gyuri bá', aki példaadó módon „riasztott engem”, s hozott össze zágrábi Zoltán cserkésztestvéremmel.

Megtaláltuk az alkalmas időpontot, ami majdhogynem egybe is esett. Szombat este 8 óra körül kezdődött a református istentisztelet az úri szent vacsora megünneplésével, cirka 20 fő, többnyire erdélyi részvevővel, de voltak ott horvátországi kislányok és talán felvidéki cserkészek is. Felemelő élmény volt – nekem legalábbis – lélekben kapcsolódni azokhoz a patinás erdélyi dicséretrekekhez, amelyeket még sosem hallottam. Ennél már csak az volt felemelőbb, amikor közösen énekeltek, hogy „Itt van Isten köztünk”, miután lelkünkre vettük a Mennybemenetel ünnepének csodáját, hogy Jézus feltámadás utáni testében azért ment fel a Mennybe, hogy Lelkével mindig velünk legyen, amikor ezt hajlandók vagyunk örömteljes engedelmisséggel elfogadni.

Hiszem, hogy a prekonfirmációs gyerekek/fiatalok is megérintettjei voltak az igeliturgiának, még akkor is, ha egyházunk rendje szerint az úrvacsora megünneplésében „csak megfigyelő” státuszban vettek részt.



Közben kis eltolódással zajlott a szentmise, nyilván a tanyázás résztvevőinek kétharmadával, amelynek végét természetesen megvártam, hogy köszönetet mondjak mind zágrábi, mind pedig csepeli cserkésztestvéremnek azért a felemelő szolgálati élményért, amelybe az ő meghívásuk, felkérésük kapcsán részesültem. Legyen egyedül Istené a dicsőség!

Dr. Bóna Zoltán cst., cspk.,

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80)

Cserkészek a Református Zenei Fesztiválon!



Immáron 20. alkalommal került megrendezésre a Református Zenei Fesztivál, ez évben május utolsó hétvégéjén. A Kálvin téren, a Bakáts téren, a Ráday Házban, a Károli Egyetem épületeiben és sok más 9. kerületi helyszínen megrendezésre kerülő színes és érdekes programokba a magyar cserkészek ICHTHÜSZ/Protestáns Közösségének három csapata, cirka 25 fővel, az idén is bekapcsolódott.



Önálló sátrat kaptunk, ahol kézműves foglalkozásokat ajánlottunk föl kicsiknek és nagyoknak, zászlószertartással adtunk bepillantást a sokatmondó cserkészformalitások egyikebe, ifjúsági könyveket ajándékoztunk és a cserkész imakönyvünk elérhetőségével ismerkedhettek meg az érdeklődők a protestáns cserkészek kegyességi életével.

Mondanom sem kell, hogy kis és nagy cserkészeink élen jártak zászlóikkal a két vonuláson a Kálvin tér és a Deák tér között és mint az ősegházban az akolitusok segédkeztek a fáklyák esti meggyújtásában.

Sokat beszélgettünk az érdeklődőkkel a cserkészetről, annak 21. századi értelméről, a benne rejlő misszióról. Lehet, hogy az egyik dunántúli nagyvárosban, ahol három református gyülekezet is van, a cserkészzet magvetése itt történt egy érdeklődő hittestvérünkkel



való beszélgetés formájában. És az is lehet, hogy egy mexikói asszony sátrunkban nyert információk alapján találja meg magyar hitestvéreit egy közeli gyülekezetben, ott nyer válaszokat lelke égető kérdéseire és kisleánya is ott részesül a keresztség szentségében.

A szaladgáló kiscserkészek és a rájuk felügyelő péntekjüket, szombatjukat ideáldozó felnőtt cserkészek pusztja jelenléte, a fentiek megvalósítása vagy éppen a fagyaltosbódénál

való sorban állásuk eszembe juttatta assisi Szent Ferenc egy kedves történetét. Eszerint Ferenc paptársát arra hívta, hogy menjenek a közeli falukba és hirdessék az evangéliumot. Így is tettek. Egyik faluról a másikra jártak. Kedvesen mosolyogtak a kérdő tekintetekre, amelyek a munkából jövő-menő emberek arcáról sugároztak rájuk. Aztán a meghívott barát megkérdezte Ferencet: „Mikor fogunk prédikálni?” Mire Ferenc testvér így válaszolt: „Már prédikálunk! Azok az emberek, akikkel köszöntöttük egymást, akik kérdő pillantásokat vetettek felénk, hogy mi járatban is vagyunk, kik is vagyunk és mit is képviselünk – hidd el – azokban a Krisztus iránti érdeklődés csírája szárba szökkenhetett vagy a zsenge száraz pusztja jelenlétünk során megerősödhetek.”



Nem csak verbálisan lehet küldetést betölteni, Krisztushoz hívni. Lehet ezt pusztja jelenléttel, szimpatikus viselkedéssel, nyitottsággal, értékes irodalom osztogatásával, imakönyvek terjesztésével is megtenni. És ha ehhez még a zászló körül, fegyelmezett alakban megszólal, hogy „Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt”, azt hiszem, lehet ez egy toborzó evangelizáció önmagában is. Bárcsak így lenne!

Dr. Csobolyó Eszter cst. cspk.

Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

Egy kis néprajz

A magyar pünkösdi szokások a keresztyén ünnepekörhöz kapcsolódnak. Pünkösdkor az új élet, a bő termés és a gyermekáldás köszöntése dominál. Régen pünkösdi rózsza került az ablakba, zöldágak a kerítésekre a tavasz köszöntésére, a ház védelmezésére. A lányok és asszonyok bíborvörös ruhába öltöztek, a férfiak felöltötték ünneplőjüket, és kezdődhetett a mulatság. A legszebb lány közül megválasztották a pünkösdi királynét, a legügyesebb legény pedig a pünkösdi király lehetett. Volt törökbasálás, tavaszköszöntés, zöldághordás, falujárás, mátkálás és a pásztorok megajándékozása.

Törökbasálás

Többnyire egy kisfiút nagyobb nadrágba öltöztettek, amit kitömtek szalmával és felöltöztettek úgy, hogy egy török basára emlékeztessen. Őt körbe vitték a faluban és minden udvarban bottal ütötték, hogy táncoljon és ugráljon ajándékokért cserébe.

Tavaszköszöntés

Kora hajnalban az ablakokba vagy a házak kerítésébe zöld ágakat, virágokat (bodzát, pünkösdirózsát, jázmin) tűztek azért, hogy nehegy belecsapjon a házba a villám.

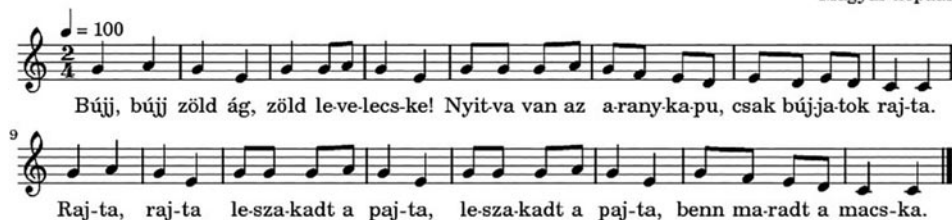
Zöldághordás

A tavasz megérkezését énekes és táncos felvonulással köszöntötték, amelynek során a legények és leányok zöld ágakkal és virágokkal a kezükben vonultak végig a falun. A „Bújj, bújj, zöld ág...” kezdetű ismert gyerekjáték ezt másolja, innen ered.

Ria

Bújj, bújj zöld ág

Magyar népdal



Bújj, bújj zöld ág, zöld le-ve-lecs-ke! Nyit-va van az a-rary-ka-pu, csak búj-ja-tok raj-ta.

Raj-ta, raj-ta le-sza-kadt a paj-ta, le-sza-kadt a paj-ta, benn ma-radt a macs-ka.

Falujárás

Tojás, szalonna, sonka adományokat gyűjtöttek a falun körbejáró legények. Lóháton, felpántlikázva, virágcsokorral a kalapjukban egy segítővel gyűjtötték a sok finomságot. Majd este abból rendeztek mulatságot az egész falunak.

Mátkálás

A tavaszi népszokások között is megtalálható. Más néven komatálküldés. Az azonos neműek barátságát erősítette meg. Jellemzően ők küldték egymásnak a tálat, kosarat, ami mindenféle finom étellel volt tele. Ha elfogadta az illető a barátságot, akkor szintén étellel megrakva küldte vissza.



Ko - ma - tá - lat hoz - tam, meg is a - ra - nyoz - tam.

Ha nem tet - szik ko - má - nak, küld - je visz - sza ko - má - nak.

Pásztorok megajándékozása

A pásztorok ilyenkor a gazdától bort és kalácsot szoktak kapni a kihajtott állatok számának függvényében.

Az eddigi, kisebb gyermekeknek is könnyen tanulható hangkészletű dalok kiegészítésére ajánlom még az utolsó dalocskát.

Tempo giusto, ♩ = 80



1. A pün - kös - di ró - zsa, Haj - lik gya - log út - ra,

El - hër - vasz - tott ró - zsa, Nincs ki le - sza - kaj - ja.



Összetartozás Tüze

Dunavarsány abban a szerencsés helyzetben van, hogy egy impozáns Trianon Park emlékeztet nem csak nemzeti tragédiánkra, hanem az összetartozás lehetőségére és feladatára is. Mondanom sem kell, hogy ezen a megszentelt helyen június 4-én a magyar nemzeti egység napján városi ünnepségre került sor. A helyi cserkészcsapat természetesen egyenruhával, csapatzászlóval vett részt a délutáni ünnepségen. Reménység szerint a legkisebbek tudatának és helyes öntudatának az épülését is szolgálta ez a jelenlét.



Természetesen csatlakoztunk az „Összetartozás Tüzehez” is, helyénvaló módon 20 óra 25 perckor. Ezzel a szimbolikus gesztussal is jelezni kívántuk – magunknak és másoknak – csatlakozásunk/részvételünk komolyságát. Praktikus lett volna a délutáni ün-



népesség után, ahol úgyis ott vagyunk, meggyújtani a tüzet. Lehetőség is lett volna erre, hiszen a valamikori cserkészszóthónunk a Park szomszédságában van. De mi minden tekintetben csatlakozni akartunk magyar testvéreink tüzeihez. A cserkészlet önmagában is nagyon sokszor azt jelenti, hogy „kilépünk a komfortzónánkból”. Az igazán értékes cselekedetek különben sem tartoznak a wellness és a kényelem világába.

A mellékelt képek jelzik, hogy csapatunk egy része részt vett a városi ünnepségen, a másik része pedig a közös időben tűzgyújtással hirdette az összetartozás „fészekmelegét”. Legjobban azok jártak, akik mindkettőn részt vettek, mert az országhatárokat lehet kények és kedvek szerint rajzolgatni, de azon a nemzet lelke átemelkedik. Különösen is, ha magyar lelkünket a pünkösdi Lélek áldja és szenteli meg.

Széplaki Mercédesz rajvezető

Fogadalomtétel Pünkösdkor!



A dunavarsányi 724-es Kossuth Lajos Cserkészcsapat ez évben is Pünkösdkor tartotta fogadalomtételét a Soli Deo Gloria Községi Házban Hétfőn délelőtt.

Azt követően az istentisztelet keretében kértek és kaptak áldást mindazok, akik sokadszor vagy először kötelezték el magukat abba a mozgalomba, amelyben minden kellemes izgalmat, építő próbatételt és felemelő közösségi élményt megelőz a személyes kötelességvállalás Isten, haza és embertárs iránt.

Az úrvacsora megünneplésével egybekötött ünnepi istentiszteletet felemelő orgonakonzert követte Teleki Miklós orgonaművész előadásában.



A spirituális és kulturális élmények után a kulináris élvezetek sem maradtak el, amelyek háromfogásos ünnepi ebéd formájában valósultak meg.

Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik az 1936-ban alakult, majd 1989-ben újjáalakult és azóta is újra és újra megújuló cserkészcsapatunk életét és munkáját támogatják! Soli Deo Gloria!

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Vízitúránk!

Az ICHTHÜSZ-Hajó idén is nyitott vízitúrát szervez augusztus 1-3. között Csepel-sziget kerülés formájában Dunavarsánytól Kiskunlacházáig.

A kihívás ebben az, hogy a távot három nap alatt teljesítjük úgy, hogy vasárnapi istentisztelet- és mise-látogatást is tervezünk Dömsödnön.

Bizalommal várjuk az érdeklődők jelentkezését!

Kenubérlési lehetőség: Kiskunlacházán a strandon van lehetőség kenuk bérlésére. Akik ezt ott teszik, azoknak javasoljuk, hogy július 31-én béreljék a kenu és aznap evezzenek föl Dunavarsányig, ahol cserkészies körülmények között tudunk viszonylag komfortos szállást biztosítani.

Reggel indul a túra első szakasza Varsánytól Pestszenterzsébetig. A Lacháza-Varsány ráadás. Ott csónakházban, komfortos körülmények között töltenénk az éjszakát. Kenu bérlésre egyébként Pestszenterzsébeten is van lehetőség, azt augusztus 1-én kellene abszolválni, hogy 2-án korai indulással, a 7 órás zsilippel ki tudjunk menni a Nagy-Dunára. A pestszenterzsébeti szállásköltséget mindenki maga vállalja. Persze aki például a környéken tartja a hajóját, az könnyen tud csatlakozni reggel szállás nélkül. Tasson félnomád körülmények között sátorozunk szombatról vasárnapra virradóan és a tervek szerint vasárnap este érünk Kiskunlacházára. Ott civilizált körülmények között lehet sátorozni.

Az étkezést a jelentkezőkkel megbeszéljük.

Jelentkezni a következő telefonon és email címen lehet nálam: +36 20 824 9953, endreffy.zsolt@cserkesz.hu vagy a +36 20 9143893 telefonszámon és drbonazoltan1@gmail.com címen dr. Bóna Zoltánnal az ICHTHÜSZ elnökénél 2025. július 10-ig.

Endreffy Zsolt ICHTHÜSZ hajóparancsnok, csst.

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felélős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhet hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók – Ének – Játék – Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu